

GENERALNY INSPEKTOR OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH WYJAŚNIA

Skarga na komendanta i ochrona danych

Udostępnienie komendantowi straży miejskiej danych osobowych zawartych w skardze skierowanej do burmistrza na tegoż komendanta jest zgodne z prawem.

PROBLEM

Czy można mówić o nieuprawnionym przetwarzaniu danych osobowych w sytuacji, gdy burmistrz miasta udostępnia komendantowi straży miejskiej pismo, będące skargą na działania tego komendanta, w którym to piśmie zawarte są dane osobowe skarżącego?

GIODO ODPOWIADA

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga mieszkańca pewnej gminy na nieuprawnione przetwarzanie jego danych przez burmistrza miasta, który udostępnił skierowane do niego pismo komendantowi straży miejskiej. Pismo to było de facto skargą na działania owego komendanta.

Generalny inspektor wskazał, iż administratorem danych osobowych skarżącego zawartych w skierowanej przez niego do burmistrza skardze, dotyczącej funkcjonowania straży miejskiej, jest burmistrz. Zgodnie bowiem z art. 7 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych administratorem danych jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o których mowa w art. 3 ustawy, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. W omawianym przypadku o celach i środkach przetwarzania danych osobowych skarżącego, utrwalonych w jego korespondencji, decyduje jej adresat, tj. burmistrz.

W opinii generalnego inspektora, udostępnienie komendantowi danych osobowych skarżącego zawartych w skardze skierowanej do burmistrza na tegoż komendanta znajduje oparcie w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych i jako takie stanowi działanie w pełni uprawnione. Stosownie bowiem do brzmienia powołanego przepisu, przetwarzanie danych osobowych należy uznać za dopuszczalne, jeżeli jest to niezbędne dla wypełniania

prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Pismo skarżącego skierowane do burmistrza stanowiło skargę w rozumieniu przepisów Działu VIII kodeksu postępowania administracyjnego (art. 221–260). Zawarte w niej zarzuty dotyczyły bowiem rzekomo nienależytego wykonywania zadań przez pracownika urzędu miasta i gminy, tj. komendanta straży miejskiej i podejrzenia dopuszczenia się przez tę osobę czynów zabronionych. Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 227 k.p.a., przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. W myśl art. 221 par. 1 k.p.a., konstytucyjnie zagwarantowane każdemu prawo składania petycji, skarg i wniosków do organów państwowych, organów jednostek samorządu terytorialnego, organów samorządowych jednostek organizacyjnych oraz do organizacji i instytucji społecznych realizowane jest na zasadach określonych przepisami Działu VIII k.p.a. Petycje, skargi i wnioski można składać w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą (art. 221 par. 3 k.p.a.).

Podkreślenia wymaga jednocześnie, że choć skarga inicjująca uregulowane w Dziale VIII k.p.a. postępowanie skargowe ma charakter środka prawnego w znacznym stopniu odformalizowanego, istotnym jej elementem jest nie tylko zarzut wadliwej działalności organu lub jego pracownika, lecz również wskazanie osoby, od której skarga pochodzi. Nie ulega zatem wątpliwości, że nie tylko treść zarzutów pod adresem określonych organów lub ich pracowników, lecz również dane skarżącego stanowią czynnik indywidualizujący daną skargę. Jakkolwiek powołane przepisy k.p.a. nie wyznaczają wzorów czynności postępowania skargowego, nie może budzić wątpliwości potrzeba podejmowania w takich przypadkach czynności wyjaśniających, w szczególności zaś umożliwienia wypowiedzenia się co do zasadności zarzutów zawartych w skardze podmiotowi, pod adresem którego zostały sformułowane.■